

הולנוע

שביתה

נגד הביורוקרטיה האטומה

אם לא יקרה דבר עד יום ה' 15 בי
דצמבר, עומדים בתי-הקולנוע לסגור את
שעריהם, כמחאה נגד היטל-העינוגים שי-
אינו מאפשר עוד הפעלת המיתקנים הללו
באורח תקין.

יש הרבה לומר על בתי-הקולנוע בארץ,
ומעט מאד לשבח.

אבל אין זה משנה את העובדה שהענף
היום, מבחינה כלכלית, נמצא בשפל ה-
מדרגה, וגם אילו נמצא מי שהיה רוצה
לשפר את מצב המיתקן שלו, היה מתקשה
מאד בכך. המיסים מהווים כיום כמחצית
מחיר הכרטיס בקופה. זאת, משום ש-
קברניטי התרבות בארץ החליטו כי גדי
יגיל, דודו דותן או מוטי גלעדי (שכבודם
במקומו מונח) הם אמנים, וכאים למיסוי
מינימלי, ואילו אינגמר ברגמן ולואיס בור
ניאל הם מקווינים הפוגעים ברמה התר-
בותית של ההמונים, ומשום כך יש לה-
טיל עליהם את מלוא כובד המיסים, דומה
שאינ צורך להגדיר גישה כזאת לתרבות.
ניבול-פה ממילא לא יעזור.

לעבור לבין. מה שיוצא מן המיסוי

הגבוה, הוא שקולנוע יכול לפעול רק בת-
פוסה כימעט מלאה, אחרת זה פשוט לא
כדאי. בתנאים אלה, מובן שאיש מבעלי
בתי-הקולנוע לא יסתכן בהצגת סרט קצת
יותר מורכב, אלא יעדיף אותם המוצרים
המיועדים למכנה-המשותף הרחב ביותר
(וממילא הנמוך ביותר). עוד תרומה לתר-
בות, תוך כדי ויכוחים עם עיריית תל-
אביב אף איים אחד מבעלי בתי-הקולנוע,
שאם לא יופחתו המיסים יעברו כל בתי-
הקולנוע בעיר להצגת סרטי-מיין.

ועוד גרוע מזה, הרשויות מפריעות בי-
אורה פעיל לשינוי פני הענף, כפי שהם
מתחייבים מן השינוי בהרגלי הצפייה של
הקהל — לא רק בארץ, אלא בעולם כולו.
הטלוויזיה מספקת היום את כל אלה שהל-
כו טעם לקולנוע כדי לחפש „בילוי“.
היום הולכים לראות סרט, לא סתם ל-
קולנוע. הברדל זה בגישה גרם בכל העולם
פיצול האולמות הגדולים, שבהם יש צורך
במיספר גדול של צופים בעת ובעונה
אחת כדי שההצגה תשתלם. לכמה אול-
מות קטנים שבהם אפשר להסתפק בקהל
מצומצם יחסית לכל הצגה. הצלחת רחוב
הסטר במוזיאון תל-אביב מהווה הוכחה
חיה לנכונותה של גישה זו.

אסור לפצל. בעלי בתי-קולנוע אהדים
בתל-אביב ניסו כבר ליוזם רעיונות מסוג
זה, אבל כאן התערבה הביורוקרטיה הר-
אטומה של העירייה. חוק-עזר דורש מיס-
פר מסויים של מקומות-חניה יחסי למיס-
פר המושבים באולם-קולנוע. החוק הונהג
מאוחר למדי כך שלמעשה, מעטים בתי-
הקולנוע בתל-אביב שמספקים את דרישור
חיו, היום, כאשר בא קולנוע תל-אביב
וגישי-אפשרות של פיצול האולם, נאמר
לו כי לא יקבל רישיון משום שלא יהיו
מקומות חנייה לאולמות החדשים. כתוצאה
מגישה זו הופך קולנוע תל-אביב, שהיה
קולנוע-יוקרה, לאכסניית מערבונים סוג ב'
וסרטי-פעולה ממוקפים, שמציג סרט אחד
גדול או שניים מדי שנה. המושבים מז-
דהמים, האולם מתרפט והולך ואין טעם
או תקציב לשיפוצים, כיוון שמעטים מאד
היום הסרטים המצדיקים קיום אולם שבו
כ-2000 מקומות ישיבה. בבעייה דומה נת-
קל באחרונה גם קולנוע חן, שמנהליו
שוקלים את אפשרות פיצולו לשלושה.

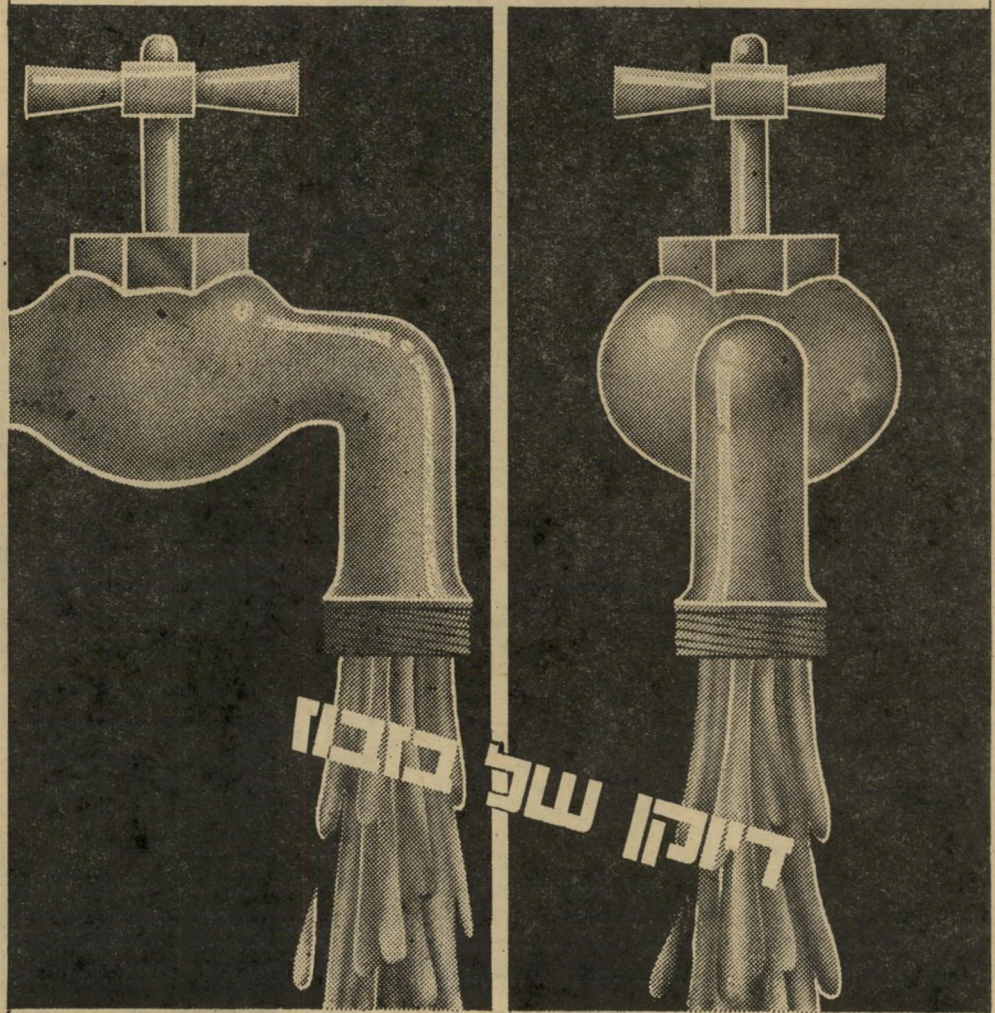
פרצוף תרבותי. אילו אפשר היה
למצוא בין האחראים לפרצוף התרבותי
של המדינה, גם אנשים שיצאו כבר מי-
עירת הגולה, ושגילו כי „הסינמה“ זה
לא רק בוק ג'ונס וטום מיקס, אלא האמ-
נות החיה והתוססת ביותר של המאה.
אילו אפשר היה להסביר לאנשים אלה כי
לקולנוע יש השפעה על הרמה התרבותית
של עם יותר מאשר לכל הקונצרטים,
התערוכות והצגות-התיאטרון (מבלי לב-
טל את ערכם של כל אלה), אולי ניתן
היה לגלות בהם נכונות להתייחס לקולנוע
באותו הכבוד שהם מייחסים לכל האמנ-
יות האחרות.

סרטים

מה קרה לוולונטין?

ולונטין, ביוגרפיה קולנועית חדשה
של מי שהיה גדול אלילי עולם הסרטים

גם בחורף אל תבזבז מים

סגור את הברז בזמן

נציבות המים

תלמידי תיכון

תנו כתף לקטיף תשלייח

חובה לאומית היא
שפירות ארצנו
יקטפו, יארזו וישלחו
בידי עובדים מישראל.
גם שכרכם יהיה רב.

שירות התעסוקה לרשותכם

שירות התעסוקה